

meest, er §. 12. om Træplantning. Det foreliggende Udkast er den sjerde Lov om Sandflugtens Dæmpning, som har været til Forhandling i Landsthinget siden dets Tilblivelse. Naar man sammenligner dette Lovkast med Udkastet til Loven af 26de Marts 1852, vil man see, hvor stort et Fremskridt denne Sag har gjort i en vis Retning, nemlig med Hensyn til Træplantning. I Udkastet til Loven af 26de Marts 1852 er der kun Tale om at dæmpe Sandflugten ved Hjælp af Marehalm og Klittag, hvilke Planter ikke give det aller ringeste Udbytte; nu er derimod Tale om for en stor Del at dæmpe den ved Hjælp af Træplantning. Da Loven af 26de Marts 1852 var under Forhandling her i Thinget, tillod jeg mig at henlede den daværende Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at man andetsteds brugte Træer til at dæmpe Sandflugten med, og at disse Træer paa flere Steder have givet et rigeligt Udbytte. Den daværende Indenrigsminister hittede, at sagkundige og praktiske Folk vare komne til den Overbeviisning, at det ikke kunde lykkes her; imidlertid varede det ikke længe, inden adskillige af disse praktiske og sagkundige Folk kom til en forandret Mening, og denne forandrede Opfattelse gjorde sig gjældende i Loven af 29de December 1857, hvori der opstillede Bestemmelser om Sandflugtens Dæmpning ved Træplantning. I den sidstnævnte Lov var der imidlertid en Bestemmelse, som ikke forekom mig at være heldig, nemlig at Omkostningerne ved Træplantningen med $\frac{7}{10}$ skulde afholdes af Staten og med $\frac{1}{10}$ af Amtene, men, naar Arealerne tilsidst vare kultiverede ved Træplantning, skulde Staten overlade dem til Amtene. Det forekommer mig uheldigt, at den, der kun havde en Udgift af $\frac{1}{10}$, skulde have hele Udbyttet, og det kunde ikke andet end svække Iveren for Sagens Fremme; dette er nu saldet bort, idet Udbyttet skal tilfalde Staten, som bærer Udgifterne med Hensyn til Kultivering af Træplantningen. Imidlertid kommer det dog endnu an paa, hvor stort man antager Udbyttet kan blive af Træplantningerne paa Klitterne, og om der overhovedet kan blive noget Udbytte deraf; thi, hvis virkelig, som det forekommer mig enkelte af de foregaaende Talere have antydet,

praktiske Folk skulde være komne til det Resultat, at der ikke vil komme noget Udbytte deraf; saa vilde det aabenbart være en Foræring, man giver til Amtene, naar man fritager dem for at betale $\frac{7}{10}$ af Udgifterne, mod at de renoncere paa et Udbytte, som er lig Kul. Det glæder mig nu at høre, at den ærede 1ste Landsthingsmand for 8de Kred. (Tang) paa Bornholm har seet Træplantninger paa Klitter, som have givet et meget respectabelt Udbytte. Hvorledes Udbyttet vil blive af Træplantningerne paa de jydske Klitter, derom kan man ikke endnu have dannet sig nogen Mening; thi dertil er der hengaaet for kort Tid, siden Træer bleve plantede der. Imidlertid troer jeg dog, at man maatte kunne have skaffet sig saameget Kjendskab til Udsaldet af denne Fremgangsmaade, at man derefter kunde skønne, hvorvidt der er Udsigt til, at Træplantningen vil lykkes. Jeg har allerede tidligere tilladt mig til en tidligere Indenrigsminister at fremsætte et Ønske om, at der maatte blive forelagt Thinget Oplysninger om, hvorledes Fremgangen havde været af de Træplantninger, man indtil Dato havde foretaget paa Klitterne, og jeg skal tillade mig at gjentage denne Opfordring til den ærede nuværende Indenrigsminister, om han ikke maatte være istand til inden denne Sags anden Behandling at meddele nogenlunde fuldstændige Oplysninger om, hvorledes Status af Træplantningerne for Dieblirket er paa de jydske Klitter; det kunde maaskee bidrage Noget til at skaffe Sagen en heldig Gjennemførelse her i Thinget.

Indenrigsministeren: Oplysning om, hvorledes det staaer til med Træplantning af Klittrækninger vil jo ganske vist kunne gives, og det skal være mig en Fornøjelse at skaffe den tilveie; men jeg skal dog tilføie, at hvad der egentlig giver saadanne Oplysninger deres Værd og Betydning er, at man selv som Dienvidne kan stadfæste, hvorledes de groe. At der er beplantet et saa og saa stort Stykke, siger i Grunden kun meget lidt, og jeg beklager, at den Mand, som leder disse Arbejder, og som vilde kunne give det fyldestgørende Bidnesbyrd om Sagens Stilling, for Tiden ikke er her i Byen.